

Kósa gondolatok a rothadó világról...

Talán a legtöbben, akik változást óhajtának hazájukban, s emócionálisuktól vezérelve kiáltják a világnak különböző jelszavakat, gondolataikat, legbelül nem hisznek abban, hogy az, melyet megálmodtak, valóra fog válni az életükben, vagy akár valaha. Így tehát nem lehet csodálkozni, hogy érdemi előrelépés nem történik. Mert minden nagyszerű emberi cselekedetnek alapja a hit. A bajok forrásait pontosan meghatározni nem tudják, csak érzik, hogy valami nagyon nincs rendjén, s en bloc az egész világ rothad, pusztul, hanyatlik.

Ez a megérzés mondhatni ösztönös. Való igaz. A hanyatló Róma aspektusában szemlélni napjaink eseményeit nagyon is helytálló, mert ha megvizsgáljuk, látjuk, hogy akkoriban (is) hanyatlott minden, ami szellemi, minden, ami nem a pusztá matériához ragadt, minden, ami transzcendens-közeli. E szempontok alapján pedig borítékolhatóak az események. Mert aki nem akar élni, annak halála törvényszerű. Európa pedig szemlélatomást nem kér az életből. Helyesbítsünk azonban; a valódi Európa élni akar, azok, akik a fehér rassz immunrendszerét képezik, a nemzetek élni akarását jelképezik, fel fogják venni a harcot Európa túléléséért folytatott küzdelmében.

Mert jó, ha valamit az eszünkbe vésünk. A liberalizmus egy önpusztító eszmeiség, a leginkább szemléletes hasonlaltal akkor élünk, ha egy kórokozóhoz, egy parazitához hasonlítjuk, mely a dolga végeztével szintén megsemmisül. A pusztulás jelei, a halál lehelete már a nyakunkon érezhető, ha kilépek az utcára, kifejeztelen arcokat látok, melyekről legfeljebb a teljes közönyösséget, a fásultságot lehet leolvasni.

A nagyvárosokban, főleg a fővárosban, a különböző lakótelepeken látni még a bolsevizmus hatásait épületek formájában is. Nagy, minden művészséget nélkülöző kocka épülettömbök láthatóak, melyek az ún. 'szocialista realizmus' jegyében épültek. Hú tükörképei és kifejezői ezek lélekromboló betontömbök a zsidó materializmusnak, de ugyanezek igazak a ma oly 'divatos' 'üvegpalatokra' is.

A történelem nem ismer tréfát, nem ismer egyéni jogokat, a történelem üzenete - többek között - az, hogy azok a liberális lözungok, amelyet úgy csúfolnak, hogy "emberi jogok", "humanizmus", nem léteznek, nem élnek, nem mások, mint merő hazugságok. Azonban bennünk él az a hit, mely a tömegembertől hiányzik. Ismerjük a problémák gyökereit, a rothadó világ sorsát. Gyógyíthatatlan. Jelenleg haldoklik. Azonban minden egyes vég magában hordozza valami újnak a csíráját is. A hitünk rendíthetetlen a tekintetben, hogy az új világ a valóság eszmeisége alapján fog felépülni.

Lantos János - Kitartás.hu

A büszke cigány...

Most olvastam: Balog Zoltán képviselő megtárgyalta az egyházakkal a cigányság beilleszkedésének problémáit. Itt az egyik hozzászólás és sajnos mind igaz! Olvasd, csaj, more!

"Há dik mán...nincs munkaviszonyom és nem hordok 1,5 kilónál könnyebb aranyláncot, pedig segélyből élek immáron évtizedek óta.

Büszkén terrorizálok és rabolom ki a diáktársaimat és verem szét a tanárait, a négy általánost mégis csak 10-15 év alatt tudtam elvégezni.

Büszke vagyok arra is, hogy írni - olvasni ugyan nem tudok, a szóincsem is csak pár tucat keverék-szóból áll, mégis vállalkozói bizonyítványom van a hatóságoktól.

Büszke vagyok arra is, hogy bár a KRESZ-könyvet elolvasni sem tudom é autóvezetést sem oktattak nekem soha, analfabéta létemre, mégis "szereztem" magamnak jogosítványt.

Kizárólag csak nagy Mercivel meg nagy-BMW-vel járok a segélyért, mégis minden magyar, tőlem félti a szaros kis vagyonkáját.

Büszke vagyok, hogy minden szobrot, fémet és kábelt el tudok lopni, mégsem találnak meg a rendőrök, pedig amikor leégetem a vezetőkékről a szigetelést, kilométerekről is látni lehet a fekete füstjét.

Büszke vagyok arra is, hogy Miskolcon az Avas lakótelepről már minden létező ajtót, ablakot, liftajtót eladtam, a lakásokat lelaktam, minden parkettát, linóleumot és korbácsot szétszedtem, elvittem.

Mégsem értik meg a magyarok, hogy miért mégis a folyosóra meg a liftbe járunk szarni....

Nem értem, hogy miért van az, hogy bár minden gazda az "én kertemet" műveli, mégis árammal védekeznek, amikor a termésért megyek.

Büszke vagyok arra is, hogy az idióta magyar törvényalkotók az íróasztaluk mellől - engem védenek, nem pedig a tulajdonost.

Büszke vagyok arra is, hogy amíg Amerikában bárkinek - aki büntetlen előéletű - lehet fegyvere, addig Magyarországon, csak nekünk, a bűnözőknek lehet.

Büszke vagyok arra is, hogy bár minden magyar felfegyverzett bűnözőt jól ismer a hatóság, mégis a kisnyugdíjast motozák meg, hogy nincs-e titokban tojás nála.

Büszke vagyok arra is, hogy beszerelheted a legdrágább riasztót az autódba, én mégis be tudom dobni az ablakát egy féltéglával.

Büszkén, a világ létező legprimitívebb nyelvét beszélem, de mégis értitek, hogy mire gondolok, amikor azt mondom, hogy: "ázs összes rohádék mázsár ázs mind rásszistá".

Büszke vagyok arra is, hogy ha külföldre megyek lopni, rabolni, akkor egész Európa tudja, hogy megint egy magyar volt a tettes!

Büszke vagyok arra is, hogy az idióta magyar politikusok és bíróságok összekeverik az igazságszolgáltatást a rasszizmussal. Ha kimondom a verázsszó! rájuk, hogy rasszisták, akkor nem mernek megbüntetni.

Ha a tárgyalótermet megtölti a haragos familiám, a bíró összeszarja magát és rögtön felment minden vádpont alól, pedig hát még meg se vertük...

Büszkén, kizárólag falkában, negyvened magammal és öt-tíz autóval járok késekkel és szamurájkardokkal állig felfegyverkezve, mégis a magyart Suzukist basztatja a rendőr az égőkészlete miatt.

Büszke vagyok arra is, hogy ha véletlenül BKV-val közlekedek, az ellenőr hozzám sem mer szólni. Ha meg mer, akkor egyszerűen kidobom a járműből, mert megtámadott.

Büszke vagyok, hogy ha megtetszik a lakásod, vagy a házad, ötvenen körbeállunk és te "önként" aláírod, hogy nekem eladtad és a pénzt átvetted. A korrupt közjegyző, meg a tetű ügyvéd ezt nyomban hitelesíti is. Tíged meg a rendőrök lecsuknak, ha a lakásaffiát mered felemlegetni.

Büszke vagyok arra, hogy a magyar nők a legszebbek és akármelyiket haza is vihetem, megbecsteleníthetem, szétrancsírozhatom, még sem mernek megtalálni a rendőrök, még ha az ajtóig vezetnek is a véryomok.

Büszke vagyok arra is, hogy nyugodtan büntetlenül megölhetem, majd meggyalázhatom a tisztességben megöregedett 80 éves nénikeket a saját portájukon, hogy azután rohögve elvigyem a két üveg lekvárjukat.

Büszke vagyok, mert bárkit büntetlenül kirabolhatok és megölhetek, mivel a kisebbségi képviselő, megvédenek majd az áldozattól. Még azt is bebizonyítják, hogy az áldozat támadta meg az állig felfegyverezett 400 tagú familiámat és még mielőtt öngyilkos lett és hátba szúrta, meg fejbe rugdosta saját magát, még előtte gyorsan szétverte a saját autóját is a bent ülő kislányai szeme láttára.

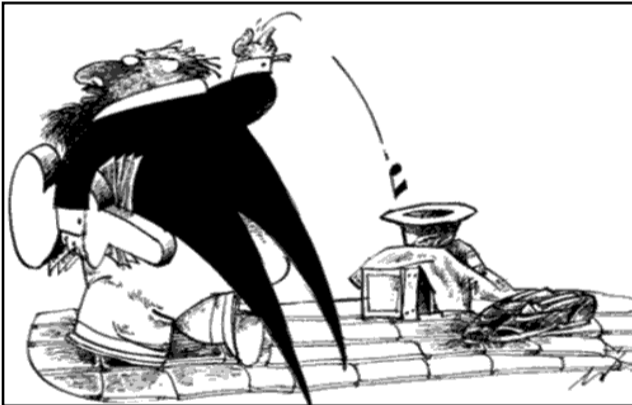
Büszkén gondolok anyámra, az összes apámra és a több tucat nagyapámra.

Büszke vagyok a meghatározhatatlan létszámú, de hasonló vezetéknevű féltestvéreimre, akiknek a keresztnevei, mind a Dallasból való.

Büszke vagyok arra is, hogy már majd' mindegyik kiskorú féltestvéremet felcsináltam és ezt ki is jelentem délutánonként a Maónikasóban. (Ami a neten visszanezhető!)

Büszke vagyok arra is, hogy a csórá magyar családok nem mernek szegénységükben gyereket vállalni, de az enyéimet mégis kénytelenek eltartani.

Büszke vagyok arra, is hogy ha a magyar kisvállalkozó nem

adja önként oda az államnak minden pénzét, akkor egyszerűen kifacsarja belőle az APEH és átutal belőle néhány milliárdot nekünk is, minden évben.

Büszke vagyok arra is, hogy minket még soha nem vett észre az APEH, bármennyire is megpróbáljuk a létező legrikítóbbra festeni a házaikat.

Büszke vagyok arra is, hogy nem mer észrevenni a rendőrség sem (vagy pedig összeszarták magukat és bezárkóztak a síófoki rendőrőrsön), amikor pl. fényes nappal, vagy 300-an erő demonstrálva és felfegyverkezve, végig vonultunk Síófok fútcáján, mert nem fizettek eleget az éttermesek, hogy megvédjék őket saját magunktól.

Büszke vagyok arra is, hogy ez még a YouTube-on is megnevezhető. Büszke vagyok arra is, hogy az egyetlen "ellenfelet", a Magyar Gárdát sikerült betiltatni a korrupt magyar bírósággal, hogy ne tudják megvédeni tőlünk majd a vidéki lakosságot.

...hja és arra is büszke vagyok, hogy akár mit is követünk el, a rendőr, vagy a félhülye riporter a Kék fényben, vagy a Híradóban, mindig "úriembernek" titulál minket.

Azért mégiscsak másképpen hangzik, hogy pl. a nyugdíjas néninek erőszak közben kinyomta a szemeit és levágta a lábait az "úriember". (...akinek a származását nem mondhatjuk be, csak annyit lehet tudni, hogy a botokkal felfegyverezett nagy létszámú és analfabéta "úriemberekből" álló családja, elzavarta a kiérkező rendőröket...)

Itt élek Európa szívében, mégis azt mondják, nem vagyok idevaló. Enyingen, Olaszliszán a nyóckerben és már a fél országban is mink vagyunk a császárak, és igenis nálunk vannak Európa legterrorizálhatóbb magyarjai.

Magyarország, én így szeretlek és benépesítelek....!!!!
(forrás: Internet)

Forrás: Nemzeti Hírháló

Mi vagyunk a legboldogtalanabbak

A magyaroknál nincsen boldogtalanabb nép a fejlett világban

A héten került nyilvánosságra az a felmérés, amely szerint mi vagyunk a legboldogtalanabb nép az OECD 34 tagországának népei közül.

Mostantól új módon méri a világ legfejlettebb ipari országait összefogó Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagjainak jólétét és elégedettségét.

A magyar ember szeret panaszkodni, ennek ellenére 23 százaléknak elégedett az életével. Az OECD országaiban viszont ez az érték 59 százalék. A 23 százaléknak sereghajtók lettünk.

Ahhoz képest, hogy az ember mennyi nyafogást kénytelen végighallgatni nálunk egy nap,

A felmérés foglalkozott a lakáskörülményekkel, a bevételekkel, a munkaerőpiaccal, a közösségi összetartással, a biztonsággal, a munka- és a magánélet egyensúlyával, az egészségügygel, a biztonsággal, és az élettel való elégedettséggel.

Az egyes országok eredményeit értelmesen csak kategóriánként lehet összehasonlítani, hiszen van, akinek a kellemes lakás vagy a környezet állapota mondjuk kevésbé fontos, az ütős egészségügy vagy a fejlett oktatás viszont első számú szempont.

Nálunk még azok is jobban örülnek, ahol naponta lőnek.

A legfontosabb és egyben legáltalánosabb kategória az élettel való elégedettség volt. A jelentésből kiderül, hogy itt kifejezetten általános értékelést vártak a válaszadóktól arról, hogy összességében mennyire elégedettek az életükkel.

Magyarország mögött Portugália búslakodik, a harmadik legerősebb Estország. Úgy látszik nehezen dolgozzák fel, hogy bezzegbaltiból a válság szánni való áldozatai lettek. A sorrend inentől Törökország, Lengyelország, Görögország, Japán, Korea, Szlovénia és Szlovákia. Vagyis az exkommunisták és a szlávok tényleg olyan sóhajtozósak, ahogy azt a közvélekedés is tartja, és a high tech környezet sem dobja fel eléggé a távol-keletieket.

Boldogságfronton az általános értékelés mellett arra is rákérdeztek, hogy az illetőt egy átlagos napján negatív vagy pozitív élményből éri-e több. Ebben a kategóriában mindenhol jobb jegyeket adtak, mint az általánosban, az OECD-polgárok 72 százalékának inkább pozitív a napi jó-rossz egyenlege. A magyarok 65 százalékának is, ami szintén az egyik legrosszabb eredmény a teljes mezőnyben, de a lemaradás nem olyan markáns, mint az egész élet értékelésében. Ijesztően hangzik azért, hogy hiába érik nap, mint nap inkább kellemes benyomások a magyarok kétharmadát, ha mérleget kell vonniuk, csak kevesebb, mint egynegyedük képes mosolyogni.

A lakáskörülményeink elég borzasztóak. Míg az OECD országai egy lakosra átlagosan 1,6 szoba jut, nálunk egy. Beltéri angol-vécé-fronton tágabbra nyílik az olló, nálunk ugyanis a lakóhelyek 7,1 százalékában nincsen ilyen luxushelyiség, míg az OECD-átlag 2,8 százalék. Érdekes viszont, hogy nálunk a lakóépületek 95 százalékában a tulajdonosok laknak, szemben a 23 százalékos átlaggal.

A 65 százalékos OECD-átlaggal szemben nálunk a munkaképes korúaknak csak 55 százaléka dolgozik.

Az egyik, aránylag életerős szektorunk még mindig az oktatás. A fiatalok és a teljes lakosság körében is több embernek van legalább középfokú végzettsége, mint az OECD-átlag, az olvasás utáni szövegértést vizsgáló PISA-teszten pedig 494 pontot értünk el 600-ból, ami átlagos teljesítmény.

A legnagyobbat a levegő tisztaságában fejlődünk: az egy köbméter levegőben lebegő finom por mennyisége 15,6 mikrogramm, ami sokkal jobb, mint az OECD 22 mikrogrammos átlaga. A tudó legmélyéig eljutó szennyezésből nálunk feleannyi van, mint például az egyébként igen fejlett Hollandiában.

Kapaszkodjanak meg: kevés OECD-országban bíznak kevesebben a politikai intézményekben, mint nálunk (40 százalék).

Ha már búslakodunk, legalább nem kell nagyon sokáig lógatnunk az orrunkat, ugyanis a 34 OECD ország közül nálunk csak Törökországban élnek rövidebb ideig az emberek. A 73,8 évünk 5,2-vel kevesebb az átlagnál. A megkérdezett magyarok mindössze 55 százalék mondta azt, hogy jó az egészségi állapota, ami sokkal rosszabb a 69 százalékos átlagnál.

Írásunk az index.hu-n megjelent írás rövidített változata

Annyit azért hozzátesszünk, hogy mi vagyunk a legboldogtalanabbak, amivel ebben a felmérésben az utolsó helyre kerültünk, de egy másik felmérésben viszont a világ szegényére első vagyunk! Miről is szól az a másik felmérés? Hát a korrupcióról! Az új kormánnyal nemhogy javult volna a helyzet, még romlott is! Innen már csak felfelé vezethet út remélhetőleg!

Egy éves az új Orbán-kormány! A választási ígéreteket illetően nagyon sok ugyanúgy ígéret maradt, még a "régis szép időkben". Az ország kifosztói nincsenek elszámoltatva és felelősségre vonva, a közbiztonság nemhogy két hét alatt megoldódott volna, egyre rosszabb, és munkahelyek létesítése helyett további munkahelyek szűntek meg!

A magyar emberek egyre elkéseredettebbek, mert egyre rosszabb körülmények között tengetik az életüket egyik hónapról a másikra! Most ráadásul Orbán Viktor miniszterelnök arról beszélt, hogy a koldussá tett nép egyhavi jövedelmét elvonják! Hogy ezt az elvonást, ha valóban bekövetkezik, hány kis jövedelmű (az ország lakosságának háromnegyede!) honfitársunk fogja elviselni, illetve túlélni, az a jövő zenéje...

Békéscsaba, 2011. május 29.

Anton

Émlékeztető: "Az a talány, hogy a globális pénz hatalom miért is örül a Fidesz kétharmados győzelmének, itt nyeri el végső értelmét. Azt várják ugyanis, hogy a hatalmas többség birtokában az ország vezetői "önként" alávetik népüket a jelek szerint fokozódó globális kifosztásnak, ami az ő szótárukban "szerkezeti reform" címszó alatt szerepel. Úgy, hogy hajrá Magyarország, hajrá magyarok!" (Bogár László: Disznó dráma)

sokkaljobb.hu